

วินัยข้าราชการ อบจ.

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และร้องทุกข์
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

สืบเนื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้เปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากเดิมใช้ระบบจำแนกตำแหน่งที่เรียกว่า “ระบบซี” มาเป็น “ระบบแท่ง” และได้มีประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘, เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และเรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ เป็นผลทำให้ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ซึ่งเป็นมาตรฐานทั่วไป ที่ใช้บังคับเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวถูกยกเลิกไปทั้งฉบับ อันส่งผลให้ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี (ก.จ.อุบลราชธานี) เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๔ ฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานทั่วไป คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี (ก.จ.อุบลราชธานี) จึงได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) กำหนด และต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหลายฉบับ ประกอบกับฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร กองการเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดทำหลักสูตรปฐมนิเทศข้าราชการ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาที่บรรจุใหม่และรับโอนมารับราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ เพื่อพัฒนาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่บรรจุใหม่และรับโอนมารับราชการในสังกัด ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผู้จัดทำจึงได้รวบรวมและจัดพิมพ์ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งสี่ฉบับไว้ในเล่มเดียวกัน ด้วยตัวหนังสือและรูปแบบที่อ่านง่าย สะดวกต่อการศึกษา ค้นคว้า และการนำไปใช้ปฏิบัติงาน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารนี้ คงเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และพนักงานจ้างในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ตลอดจนผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

จำเอนนิคม เกาพาน

นิติกรชำนาญการ

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม

กองการเจ้าหน้าที่ อบจ.อุบลราชธานี

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

เนื้อหา

ประกอบด้วย :-

๑. ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖
๒. ประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕
๓. ประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓
๔. ประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน	
การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๑
หมวด ๑ บททั่วไป.....	๒
หมวด ๒ วินัยและการรักษาวินัย.....	๓
หมวด ๓ วิธีก่อนการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย.....	๖
หมวด ๔ การดำเนินการทางวินัย.....	๘
หมวด ๕ การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน.....	๑๐
หมวด ๖ การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง.....	๑๓
หมวด ๗ การสอบสวนพิจารณา.....	๑๔
หมวด ๘ การลงโทษทางวินัย.....	๒๗
หมวด ๙ การรายงานการดำเนินการทางวินัย.....	๓๑
๒. แบบทำยประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน	
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๓๗
แบบ สว.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน.....	๓๘
แบบ สว.๒ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา.....	๔๐
แบบ สว.๓ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา.....	๔๒
แบบ สว.๔ บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา.....	๔๔
แบบ สว.๕ บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา / ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา.....	๔๖
แบบ สว.๖ รายงานการสอบสวน.....	๔๘
๓. แบบทำยประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน	
การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๕๑
แบบ ลท.๑/๑ คำสั่งยุติเรื่อง.....	๕๓
แบบ ลท.๑/๒ คำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน /ลดเงินเดือน.....	๕๕
แบบ ลท.๑/๓ คำสั่งลงโทษ ปลด/ไล่ออก จากราชการ.....	๕๗
แบบ ลท.๑/๔ คำสั่งลงโทษ ปลด/ไล่ออก (กรณีมีคำสั่งพักราชการ/ให้ออก จากราชการไว้ก่อน) ในกรณีที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยอย่างร้ายแรง.....	๕๙
แบบ ลท.๑/๕ คำสั่งลงโทษ ปลด/ไล่ออก (กรณีมีคำสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน) ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิด อาญา.....	๖๑

แบบ ลท.๑/๖ คำสั่งลงโทษ (กรณีคณะกรรมการ (ป.ป.ช./ป.ป.ท.) ชี้มูลความผิด วินัยอย่างร้ายแรง.....	๖๓
แบบ ลท.๑/๗ คำสั่งงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน	๖๖
แบบ ลท.๑/๘ คำสั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ๒๘ วรรคสี่.....	๖๘
แบบ ลท.๒/๑ คำสั่ง (เพิ่มโทษปลดเป็นไล่ออก / ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก).....	๗๐
แบบ ลท.๒/๒ คำสั่งลดโทษ (ปลดออก/ไล่ออก) เป็นโทษไม่ร้ายแรง.....	๗๒
แบบ ลท.๒/๓ คำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ (ปลดออก/ไล่ออก) กลับเข้ารับราชการ และงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน.....	๗๕
แบบ ลท.๒/๔ คำสั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ / ยุติเรื่องให้ผู้ถูกลงโทษ (ปลดออก/ไล่ออก) ในกรณีมีเหตุไม่อาจ สั่งให้กลับเข้ารับราชการ.....	๗๗
แบบ ลท.๒/๕ คำสั่งยกโทษ (ปลดออก/ไล่ออก) และให้กลับเข้ารับราชการ.....	๘๐
แบบ ลท.๒/๖ คำสั่งยกโทษ (ปลดออก/ไล่ออก) ในกรณีที่ไมอาจสั่งให้ กลับเข้ารับราชการ.....	๘๒
แบบ ลท.๒/๗ คำสั่งเพิ่มโทษ (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน /ลดเงินเดือน) เป็น (ปลดออก/ไล่ออก).....	๘๔
แบบ ลท.๒/๘ คำสั่งเพิ่มโทษ (ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน /ภาคทัณฑ์เป็น ลดขั้น เงินเดือน/ลดเงินเดือน หรือ ตัดเงินเดือนเป็นลดขั้นเงินเดือน /ลดเงินเดือน).....	๘๖
แบบ ลท.๒/๙ คำสั่งลดโทษ (ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์ /ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์).....	๘๙
แบบ ลท.๒/๑๐ คำสั่ง (เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ) ของโทษลดขั้นเงินเดือน/ ลดเงินเดือน.....	๙๒
แบบ ลท.๒/๑๑ คำสั่ง (เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ) ของโทษตัดเงินเดือน.....	๙๔
แบบ ลท.๒/๑๒ คำสั่งงดโทษให้ผู้ถูกลงโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน (ตัดเงินเดือน /ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....	๙๖
แบบ ลท.๒/๑๓ คำสั่งงดโทษให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน.....	๙๘
แบบ ลท.๒/๑๔ คำสั่งยกโทษ (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ ลดเงินเดือน).....	๑๐๐

๔. ประกาศ ก.จ.อ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕.....	๑๐๒
หมวด ๑ บททั่วไป.....	๑๐๓
หมวด ๒ สิทธิอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์	๑๐๓
หมวด ๓ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์	๑๑๑

๕. ประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๑๑๗
หมวด ๑ บททั่วไป	๑๑๘
หมวด ๒ การออกจากราชการ	๑๑๘
หมวด ๓ การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๑๒๑
หมวด ๔ การลาออกจากราชการ	๑๒๕
หมวด ๕ วันออกจากราชการ	๑๒๘
๖. แบบทำยประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๓๓
แบบ พอก.๑ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพักราชการ	๑๓๔
แบบ พอก.๒ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการไว้ก่อน	๑๓๖
แบบ พอก.๓ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ (กรณีให้กลับโดยไม่มีความผิด)	๑๓๘
แบบ พอก.๔ ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ (กรณีให้กลับโดยมีความผิด)	๑๔๐
แบบ ลก.๑ แบบหนังสือขอลาออกจากราชการ	๑๔๒
แบบ ลก.๒ แบบถอนหนังสือขอลาออกจากราชการ	๑๔๓
แบบ ลก.๓ คำสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออกจากราชการ	๑๔๔
๗. ประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๔๕
หมวด ๑ บททั่วไป	๑๔๖
หมวด ๗ วินัยและการรักษาวินัย	๑๔๗
หมวด ๘ การอุทธรณ์ และร้องทุกข์	๑๔๙

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕

(๒) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖

(๓) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

(๔) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ.๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗

(๕) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์(แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด” ให้ความหมายรวมถึง ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดและบุคลากรทางการศึกษาในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นด้วย

“คู่กรณี” หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้อง นับได้เพียงภายในสามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็น ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทน เป็นเจ้านี่หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้างของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ซึ่งชักชวน โนมน้าว ล่อลวง ชู่เชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้อื่นจำเป็นต้องปฏิบัติตาม โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

“ลดชั้นเงินเดือน”^๑ หมายความว่า การลดชั้นเงินเดือนสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการลดเงินเดือนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

วรรคสอง ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

วรรคสาม^๒ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

วรรคสอง การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ

วรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาความลับของทางราชการ

วรรคสอง การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

วรรคสอง การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

วรรคสอง การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

วรรคสอง การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

วรรคสอง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๒๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่เป็นการจัดการ หรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

วรรคสอง การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓/๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ โดยกระทำการประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอาการกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใด ๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามก อนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

วรรคสอง การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

วิธีการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

วรรคสอง การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

วรรคสาม การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดยสังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

วรรคสี่ เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยทันที

วรรคห้า เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

วรรคหก เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

วรรคเจ็ด ภายใต้บังคับวรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก หากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีอำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาอื่นนั้นรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว

วรรคแปด การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้

วรรคเก้า การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า

วรรคสิบ เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคห้าแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

วรรคสิบเอ็ด การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๖ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗

วรรคสิบสอง ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข้อ ๒๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในหมวด ๒ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามหมวด ๘

วรรคสอง โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๔ การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๖ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖

วรรคสอง ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความ หรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

วรรคสาม การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

วรรคสี่ การสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะส่งลงโทษตามข้อ ๘๔ โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอีกได้

วรรคห้า การดำเนินการตามวรรคสาม หากเป็นการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการมีสาระสำคัญตามหมวด ๗ โดยอนุโลม

วรรคหก ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗

วรรคเจ็ด เมื่อดำเนินการตามวรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคหกแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องเป็นหนังสือได้

วรรคแปด ในกรณีนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคหก ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหกแล้วก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้อัยคำ หรือให้ส่งเอกสาร และหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๒๘^๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด ซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการ ว่าขณะรับราชการได้กระทำความผิดหรือละเว้น กระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ หรือ เป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ก่อนออกจากราชการ ว่าในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญา อันมิใช่เป็นความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ใน หมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

วรรคสอง กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหา คดีอาญา หลังจากที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่ง ลงโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๔๖ จะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

วรรคสาม ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือ องค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือองค์การตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัย มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุ กระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึง ที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

วรรคสี่ การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการ สอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ลงโทษ

วรรคห้า ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งถูกสั่ง ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๙

ข้อ ๒๘/๑^๕ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การ บริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษ แก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

วรรคสอง การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ลงโทษ

ข้อ ๒๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

วรรคสอง ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

วรรคสาม เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการ หรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่อไปนี้ได้

วรรคสี่ ในกรณีสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

วรรคห้า การออกคำสั่งตามข้อนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

วรรคหก เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

วรรคเจ็ด การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการ ระยะเวลาให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๕

การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่นและผู้นั้นมิใช่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันเป็นพยาน

และการคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าผู้นั้น

(๑) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา ต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยกับตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

(๒) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา ต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

ข้อ ๓๑ การกันเป็นพยาน การสิ้นสุดการกันเป็นพยาน การคุ้มครองพยาน และการสิ้นสุดการคุ้มครองพยาน เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

วรรคสอง กรณีผู้บังคับบัญชาอื่นซึ่งมีไข่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับข้อมูลให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๓ การพิจารณากันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเพื่อชักจูงให้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความเหมาะสมควรที่จะกันผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็วเพื่อสั่งกันผู้นั้นเป็นพยาน ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกสอบสวนรายนั้นเป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่มีกรณีตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๕ ภายใต้งบข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้มีการตรวจสอบและพิจารณาแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจกันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นเป็นพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ หากผู้ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ คณะกรรมการสอบสวนต้องรายงานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้การกันผู้นั้นเป็นพยานสิ้นสุดลง และให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๓๗ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดแจ้งการกันเป็นพยานและการสิ้นสุดการกันเป็นพยานให้ผู้ถูกกันเป็นพยานและบุคคล หรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการทราบ แล้วส่งให้ประธานกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ให้การคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ
- (๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใด หรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย
- (๓) มิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๙ ในกรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับการคุ้มครองแล้ว จึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังได้

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับข้อ ๓๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังมีได้ให้การคุ้มครอง หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ในกรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองการบริหารส่วนจังหวัด ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามข้อ ๔๐ หรือความปรากฏแก่นายกองการบริหารส่วนจังหวัด ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยในชีวิต นายกองการบริหารส่วนจังหวัดอาจสั่งให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดด้วยความสมัครใจของพยานโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่านายกองการบริหารส่วนจังหวัดยังมีได้ให้การคุ้มครองตามหมวดนี้ หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแจ้งนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อทราบ โดยอาจปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการที่กฎหมายกำหนดในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

วรรคสอง ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามข้อ ๔๒ ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติแจ้งผู้ควบคุม หรือกำกับดูแลดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๔ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ จนกว่าจะมีการสั่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น และเหตุแห่งการคุ้มครองพยานหมดสิ้นไป ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้ผู้ได้รับการคุ้มครองพยานกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิม

หมวด ๖

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๔๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สอบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

วรรคสอง ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๔ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลมิได้ออกการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกองการ
บริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔
หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

วรรคสอง ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกองการบริหารส่วนจังหวัดจะ
ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
ราชการ และนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการ
เสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดให้
รอกการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแล้วแต่ให้รอกการลงโทษไว้ และนายกองการบริหารส่วน
จังหวัดเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่
ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือ
ต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตาม
หมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็น
หนังสือไว้แล้ว

วรรคสอง ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกองการบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้
ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ โดยไม่สอบสวน
หรืองดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๗

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๔๘ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือ
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อน
ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่
เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจาก
ราชการ ให้เป็นไปตามหมวดนี้

ข้อ ๔๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการองค์การบริหารส่วน
จังหวัดในสังกัด กรณีมีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อ
ความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น
หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งมี

ตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

วรรคสอง คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

วรรคสาม ในกรณีจำเป็นจะให้ผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีคุณสมบัติตามวรรคสอง ด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสี่ เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ

วรรคห้า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ สอบสวนแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด ให้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคหก เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า หรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๕๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

วรรคสอง การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณี

เช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบ หรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๖๑ และข้อ ๗๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

วรรคสอง การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

วรรคสาม การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

วรรคสอง การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความเป็นธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

วรรคสาม ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้ส่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้

แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

วรรคสี่ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการตามข้อ ๕๖ ต่อไป

วรรคห้า การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

วรรคหก ในกรณีกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ถูกคัดค้านหรือเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้ดำเนินการตามวรรคสอง โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเสนอคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือคัดค้าน คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณาคำคัดค้านโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น หากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่พิจารณาและมีมติภายในสามสิบวันให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติคัดเลือกกรรมการสอบสวนแทนผู้นั้น

วรรคเจ็ด ในกรณีมีการคัดค้านตามวรรคสอง วรรคหก และข้อ ๕๕ ให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจนกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณีจะพิจารณาสั่งคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ทราบ

ข้อ ๕๕ ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๕๔ วรรคสอง และให้นำข้อ ๕๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ภายใต้บังคับข้อ ๔๙ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ามีความเหมาะสม หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยไม่ต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสอง การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

วรรคสอง ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๕๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

วรรคสอง ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

วรรคสาม การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดทราบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

วรรคสอง เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

วรรคสาม ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๖๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการ

สอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑

วรรคสอง การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ พ้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

วรรคสาม เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

วรรคสี่ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากระทำการตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

วรรคห้า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป

วรรคหก ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

ข้อ ๖๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

วรรคสอง การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

วรรคสาม เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

วรรคสี่ การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

วรรคห้า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

วรรคหก ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบ ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายใน

กำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และ ข้อ ๗๖ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๖๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๖๑ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๗๖ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

วรรคสอง เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนใหม่ตามข้อ ๗๔ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๖๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๖๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๖๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่

ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ใน ที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

วรรคสอง การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตาม แบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จ แล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวน ทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลาย หน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

วรรคสาม ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขู่มขู่หรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไข ข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวน อย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

วรรคสี่ ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

วรรคห้า ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๗ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

วรรคสอง ในกรณีพยานมาแต่ไม่ให้อธิบาย หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวน เรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวน ตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ในกรณีที่เห็นว่าการสอบสวน พยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะมีมติงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ใน บันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๙ ในกรณีจะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วน ราชการนอกการบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนด ประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วน ราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการ ฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนมาเป็นคณะทำการสอบสวน

วรรคสอง ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็น คณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ และให้นำข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดโดยเร็ว ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องใน หน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการ สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้

ข้อ ๗๑ ในกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวน พิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้ที่ถูกพาดพิงนั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไป ยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

วรรคสอง ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็น ผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตาม หมวดนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้ แต่หากผู้ถูก พาดพิงเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อดำเนินการต่อไป

วรรคสาม ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวน การสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนายานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมใน สำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิม มาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๗๒ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำ การสอบสวนเพื่อสอบสวนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดในเรื่องที่ผู้้นั้นหย่อน ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจาก ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่า การสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็น

การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นควรสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นั้นตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก จะนำเสนอการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๗๓ ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๗๖ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจกับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

วรรคสอง รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๖๗ และข้อ ๖๘ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร

วรรคสาม เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

วรรคสี่ การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง

ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

วรรคสอง การพิจารณาดำเนินการของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวน คณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนดมาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

วรรคสอง ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นเป็นการจำเป็น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสาม ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามที่กำหนดใน ข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสีย ไปเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตาม ข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคล ดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

วรรคสอง ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูก กล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามข้อ ๖๑ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตาม ข้อ ๖๑ ด้วย

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามหมวดนี้ นอกจากที่ กำหนดในข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสีย

ความเป็นธรรม ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการต่อนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การสอบสวนต่อนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายกองการบริหารส่วนจังหวัด จะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๓ การนับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๘ การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๘๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

วรรคสอง ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

วรรคสาม กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐานความผิด ให้สั่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงสถานเดียวแห่งการกระทำนั้น

วรรคสี่ นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

(๑) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น หรือลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘๕ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกองการบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาให้ความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้

ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

วรรคสอง ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

วรรคสาม คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยรองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการดำเนินการทางวินัย

(๕) ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นเลขานุการ

วรรคสี่ การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วรรคห้า คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายเลขานุการกรรมการสอบสวนให้เป็นผู้นำเสนอรายงานการดำเนินการทางวินัยในการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ห้ามมิให้ผู้นั้นพิจารณาหรือแสดงความเห็นในการประชุม

วรรคหก กรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติแล้ว แต่ยังมีได้มีการปฏิบัติตามมติ ผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมมติไปยังคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการสังกัดใหม่พิจารณาทำความเห็นเสนออีก

ข้อ ๘๖ การลงโทษข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงให้ชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยโดยมีข้อเท็จจริงที่ได้

จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

วรรคสอง^๗ (ยกเลิก)

ข้อ ๘๖/๑^๘ การสั่งยุติเรื่องให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณา ตามแบบท้ายประกาศนี้ และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๘๖/๒^๙ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออกให้ทำเป็นคำสั่ง ตามแบบท้ายประกาศนี้ และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่ง พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๘๖/๓^{๑๐} การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัด หรือเงินเดือนที่จะต้องลด มีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

(๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้มีผลตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๘๖/๔^{๑๑} การสั่งดโทษตามข้อ ๘๔ วรรคสอง ให้ทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าให้ว่ากล่าวตักเตือน ตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘๖/๕^{๑๒} การสั่งดโทษตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ สำหรับกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งออกจากราชการไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๘ และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งดโทษ ตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘๖/๖^{๑๓} เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรือดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

วรรคสอง ในกรณีที่เมื่อแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๘๖/๗^{๑๔} ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งใหม่ โดยให้ส่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมแล้ว ส่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

วรรคสอง คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

(๒) อ้างถึงมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือขององค์กรตามกฎหมายอื่น ที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญ โดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘๖/๘^{๑๕} ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษ เป็นปลดออกหรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๘๖/๙^{๑๖} ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษ เพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

วรรคสอง การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเดิมก่อน กรณีไม่สามารถแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ ให้แต่งตั้งในตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกันที่ว่าง หากไม่มีตำแหน่งในประเภท และระดับเดียวกันว่าง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติกำหนดตำแหน่งอื่น ในประเภทและระดับเดียวกัน แล้วแต่งตั้งในตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติ เฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

วรรคสาม ในกรณีที่ไม้อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เพราะเหตุก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตาย หรือออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่น ให้สั่งงดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

วรรคสี่ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่าเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออกหรือปลดออก ให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้นตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘๖/๑๐^{๑๗} ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณียกโทษ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน และให้ผู้นั้นกลับคืนสู่สถานะเดิมก่อนมีการลงโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นกรณีงดโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นกรณีที่มิผลให้ยังคงต้องลงโทษผู้นั้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษก็ตาม ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่จะลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ข) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ค) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ง) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่ จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(จ) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่จะลด ตามอัตราโทษใหม่จากขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนเดิม ในกรณีที่มิผลให้ยังคงต้องตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่จะลดตามคำสั่งลงโทษใหม่ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดตามคำสั่งลงโทษเดิม ให้คืนเงินที่ตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

หมวด ๙

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๘๗ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยสั่งลงโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่องแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดแล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ บรรดาสมา ทำความเห็นเสนอ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณามีมติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันทีเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วรรคสอง ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ไม่อาจพิจารณาว่ามีมติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในรายงานการประชุมด้วย

วรรคสาม คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาทำความเข้าใจก่อนการพิจารณาและ มีมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

วรรคสี่ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าการลงโทษหรือดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง ตามวรรคหนึ่ง เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

วรรคห้า การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี ต้องแสดงเหตุผลให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการประชุมด้วย

วรรคหก ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ส่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ ดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ให้รายงานการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวน หรือการให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อทราบ

วรรคเจ็ด^๑ (ยกเลิก)

ข้อ ๘๘ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการทางวินัย หรือพิจารณาให้ความเห็นให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการในเรื่องใด ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ก็ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

วรรคสอง ในการสอบสวนเพิ่มเติม ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ หรืออยู่นอกอำนาจของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นไปเพื่อขอให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้ และให้นำข้อ ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสาม ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งประเด็นหรือข้อสำคัญตามวรรคสองไปเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหกให้นำการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสี่ เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าการดำเนินการทางวินัยของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดใด หรือการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งใดขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป

ข้อ ๘๙ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

วรรคสอง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ส่วนการดำเนินการเพื่อปรับบทความผิดและการสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

วรรคสาม กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดปัจจุบันพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายสมศักดิ์ จังตระกุล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี

หมายเหตุ :- โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย ให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และมีมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ก.จ.)ในการประชุมครั้งที่๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี (ก.จ.อุบลราชธานี) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ไว้

เพิ่มเติมโดย ข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัด จังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖
ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ มีผลเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๑๕ ยกเลิกโดย ข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ มีผลเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม
๒๕๖๖

แบบท้ายประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	คำสั่งเรื่อง	แบบ สว.
๑.	แบบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	สว. ๑
๒.	แบบบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา	สว. ๒
๓.	แบบบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา	สว. ๓
๔.	แบบบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	สว. ๔
๕.	แบบบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา / ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา	สว. ๕
๖.	แบบรายงานการสอบสวน	สว. ๖

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความ
วินัยอย่างร้ายแรง/ หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ
/ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่อง.....

.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และความในข้อ ๒๖ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทาง
วินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ / ข้อ ๗ ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคล
ดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นประธานกรรมการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นกรรมการและเลขานุการ
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ ว่าด้วยการ
สอบสวนพิจารณา ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วยให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธาน กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหารและตำแหน่งในทางสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)

๓. ในกรณีจำเป็นจะให้ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ สว. ๒

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐
ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/
ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้
.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ.....
ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร.....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้
ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะ
ให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐาน หรือนำพยาน หลักฐาน มาสืบ
แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่ได้รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ตามข้อ ๖๑ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
/หย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ
/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตาม
บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว
จึงขอแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิด
วินัยตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่
ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของประกาศ
คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ อย่างไร).....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาว่า

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ
โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ตามข้อ ๖๑ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้

๒. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา
๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่
รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๓. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา
ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูก
กล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน
เดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

แบบ สว. ๔

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง
/หย่อนความสามารถให้อันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ
/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่
กล่าวหา).....ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์กรบริหารส่วนจังหวัด).....ที่...../
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และ
ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา
หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่
อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อ
ไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อ
ต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และวรรคสี่ ข้อ ๖๑ วรรคสาม และข้อ ๖๖ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาบันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

แบบ สว. ๕

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(พยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย) อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อพยานให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)...ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ
/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

เรียน นายก.....(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่
ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้า
กล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่
.....เดือน.....พ.ศ.....และคณะกรรมการสอบสวนได้
สอบสวนตามหมวด ๗ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาของประกาศคณะกรรมการข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียน หรือมี
ผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้
ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่
กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย.....
(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และแจ้ง
โดยวิธีใด)

๓.(ชื่อผู้กล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....
(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้น ด้วยเหตุผล
อย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว
ได้ความว่า.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่
สอบสวนพยานใดตามข้อ ๖๗ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๖๘ ประกาศ
คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือ
พยานหลักฐานที่งดการสอบสวนนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....
.....
.....
.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้กล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อ
กล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....โดย.....(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
หรือขอให้ถ้อยคำ หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหา
ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหา.....(รายละเอียดเกี่ยวกับคำ
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณี
ที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบข้อกล่าวหาโดยอ้าง
พยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้
ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไรในกรณีที่คณะ
กรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๖๗ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตาม
ข้อ ๖๘ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ระบุพยานที่
ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดการสอบสวนพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา
ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย.....
.....
.....
.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า
.....(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็น และ
วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา
ว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้

กระทำผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใด และควรได้ รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ การ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุผลอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ การ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร)

.....
.....
.....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

.....(ลงลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

แบบท้ายประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	คำสั่งเรื่อง	แบบ ลท.
๑	สั่งยุติเรื่อง	ลท. ๑/๑
๒	ลงโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....	ลท. ๑/๒
๓	ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....	ลท. ๑/๓
๔	ลงโทษ.....(ปลดออก/ ไล่ออก)..... กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน)...ในกรณีที่ถูกต้องคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง	ลท. ๑/๔
๕	ลงโทษ.....(ปลดออก/ ไล่ออก).....กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ในกรณีที่ถูกต้องคดียาเสพติดหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา	ลท. ๑/๕
๖	ลงโทษกรณีคณะกรรมการ.....(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)....ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง	ลท. ๑/๖
๗	สั่งงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน	ลท. ๑/๗
๘	สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่	ลท. ๑/๘
๙	สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)....	ลท. ๒/๑
๑๐	สั่งลดโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)....เป็นโทษไม่ร้ายแรง	ลท. ๒/๒
๑๑	สั่งให้ผู้ถูกลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...กลับเข้ารับราชการ และงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน	ลท. ๒/๓
๑๒	สั่งงดโทษกรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่องให้ผู้ถูกลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ	ลท. ๒/๔
๑๓	สั่งยกโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....และให้กลับเข้ารับราชการ	ลท. ๒/๕
๑๔	สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีที่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ	ลท. ๒/๖
๑๕	สั่งเพิ่มโทษ....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)....เป็น....(ปลดออก/ไล่ออก).....	ลท. ๒/๗
๑๖	สั่งเพิ่มโทษ.....(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน หรือตัดเงินเดือนเป็นลดขั้นเงินเดือน / ลดเงินเดือน).....	ลท. ๒/๘

ลำดับ	คำสั่งเรื่อง	แบบ ลท.
๑๗	สั่งลดโทษ.....(ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์)...	ลท. ๒/๙
๑๘	สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน	ลท. ๒/๑๐
๑๙	สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษตัดเงินเดือน	ลท. ๒/๑๑
๒๐	สั่งงดโทษให้ผู้ถูกลงโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน..(ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....	ลท. ๒/๑๒
๒๑	สั่งงดโทษให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน	ลท. ๒/๑๓
๒๒	สั่งยกโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...	ลท. ๒/๑๔

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งยุติเรื่อง

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ๑).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย..... (อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง).....ในเรื่อง.....(สรุปเรื่องกล่าวหาสั้น ๆ โดยไม่ต้องระบुरายละเอียดข้อเท็จจริงอันเป็นข้อกล่าวหา๒).....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
บัดนี้ พิจารณาเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย)..... พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา เห็นควรยุติเรื่อง
บัดนี้ ก.จ.จ. อุบลราชธานีในการประชุม ครั้งที่.../๒๕.....เมื่อวันที่.....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ระบุพฤติการณ์และเหตุผลที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย).....พฤติการณ์ของ.....(ชื่อ).....ไม่ได้กระทำความผิดวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา จึงมีมติให้สั่งยุติเรื่อง ^๓

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๖/๑ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงสั่งยุติเรื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๔).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่ง

๒. – ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

๓. รวมถึงกรณี ก.จ.จ. มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๙ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อ ก.จ.จ. ได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีมติเป็นประการใด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติตาม

๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน /ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)....

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....

สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท

ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิด โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็น
สาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๒).....พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่น่าร้ายแรง ฐาน^๓..... ตามข้อ.....ประกาศคณะกรรมการ

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ

สอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรได้รับโทษ...(สถานโทษใด อัตราโทษใด^๔)..... /

ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕...เมื่อวันที่.....ได้พิจารณามีมติ

ให้ลงโทษ.....(สถานโทษใด อัตราโทษใด^๕).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๔๕^๖ และข้อ ๘๖/๒ ของประกาศ
 คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
 เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖
 จึงสั่งลงโทษ.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)	
ภาคทัณฑ์	(ชื่อ)..... ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป
ตัดเงินเดือน.....	(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน บาท เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป
ลดเงินเดือน.....	(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท ^๗ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิคำสั่งเป็นต้นไป

ลดขั้นเงินเดือน.....(ชื่อ).....จำนวน.....ขั้น จากเงินเดือนขั้น.....บาท
เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือนขั้น บาท
ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสือ
อุทธรณ์ถึงประธาน ก.จ.จ.... หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน
ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ
ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่ง

๒. – ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุ
ตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

- ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัด
แจ้ง” ด้วย

๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความผิดและ
ลงโทษ ตามประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ
ทางวินัยที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด เว้นแต่กรณีที่ไม่อาจลงโทษตามกฎหมายนั้นได้ให้ลงโทษตาม
ประกาศนี้

๔. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้แสดงด้วย

๕. รวมถึงกรณี ก.จ.จ. มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๙ ของประกาศ
ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘
เมื่อ ก.จ.จ. ได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว มีมติเป็นประการใด ให้
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติตาม

๖. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุ ข้อ ๔๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ด้วย ถ้าไม่เป็นไม่ต้องระบุ

๗. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

๘. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามกฎหมายให้
ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก).....

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....สังกัด
.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้กระทำผิด
วินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า
ผู้นี้กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด^๒).....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๓.....ตามข้อ.....
ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ก.จ.จ. อุบลราชธานี
ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.... เมื่อวันที่.....ได้พิจารณามีมติให้ลงโทษ.....(ปลดออก/ไล่ออก^๔).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๔๖^๕ ข้อ ๘๕ และข้อ ๘๖/๒ ของประกาศ
คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖
จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๖

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสือ
อุทธรณ์ ถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยัง
สำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕
ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๘

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๗).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมาย

๒. – ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

- ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย

๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความผิดและลงโทษ ตามประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด เว้นแต่กรณีที่ไม้อาจลงโทษตามกฎหมายนั้นได้ให้ลงโทษตามประกาศนี้

๔. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ให้แสดงด้วย

๕. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุข้อ ๔๖ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย

๖. ให้ระบุวันออกจากราชการให้เป็นไปตามประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๗. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษ...(ปลดออก/ ไล่ออก).... กรณีมีคำสั่ง....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....

ในกรณีที่ถูกต้องคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

.....

อ้างถึงคำสั่ง..... ที่...../๒๕.. สั ง ณ วันที่.....ให้
(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๑).....
 สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ๒
 (พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณากรณีที่ถูกต้อง
 คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....ตามคำสั่ง
^๓ ที่...../๒๕..... สั ง ณ วันที่..... โดยให้.....
 (พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป
 บัดนี้ ก.จ.จ.(ชื่อ ก.จ.จ.)..... ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
 เมื่อวันที่..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ชื่อ).....ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี
 (ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุป ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๔.....
 พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๕.....ตามข้อ..... ของประกาศ
 คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
 เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ลงโทษ...(ปลด/ไล่ออก).....
 ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๔๖^๗ ข้อ ๘๕ ของประกาศ ก.จ.จ.
 อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และ
 ข้อ ๓๓ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ
 พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่งลงโทษ...(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันที่ต้อง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้
 ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึงเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.จ.จ. อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมาย

๒. ส่วนราชการสังกัด ตำแหน่งเลขที่ และเงินเดือน ขณะมีคำสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

๔. - ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

- ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย

๕. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความผิดและลงโทษ ตามประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด เว้นแต่กรณีที่เมื่ออาจลงโทษตามกฎหมายนั้นได้ให้ลงโทษตามประกาศนี้

๖. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ให้แสดงด้วย

๗. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุข้อ ๔๖ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย

๘. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษ...(ปลดออก/ ไล่ออก).... กรณีมีคำสั่ง.....(พักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....

ในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

.....

อ้างถึงคำสั่ง..... ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....ให้.....(ชื่อ)...

เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....

เงินเดือน.....บาท^๒ (พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....(ในกรณีที่ถูกฟ้อง

คดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา) เรื่อง..... โดยให้.....

(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน).....ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป

บัดนี้ ก.จ.อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕..... เมื่อวันที่..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(ชื่อ).....ได้กระทำความผิดอาญา ในกรณี (สรุป ข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณีที่ปรากฏตาม คำพิพากษาถึงที่สุด).....และศาล...(ชื่อศาล).....มีคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีหมายเลขดำที่..... และหมายเลขแดงที่..... ให้ (จำคุกเป็นเวลา...../รับโทษที่หนักกว่าจำคุก).....ฐาน..... (ไม่ใช่เป็น โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ).... พฤติการณ์เป็นการกระทำความ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมี มติให้ลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๔๖^๔ ข้อ ๘๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ข้อ ๓๓ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่งลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ซึ่งเป็นวันที่ต้อง...(พักราชการ/ออกจากราชการไว้ก่อน)...ตามคำสั่งที่อ้างถึงเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมาย
๒. ส่วนราชการ สังกัด ตำแหน่งเลขที่ และเงินเดือน ขณะมีคำสั่งพักราชการ/ให้ออกจากราชการไว้ก่อน
๓. กรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ให้แสดงด้วย
๔. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุข้อ ๔๖ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย
๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ลงโทษกรณีคณะกรรมการ.....(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)...ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง....

ด้วย(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด/เดิมเป็นข้าราชการประเภทอื่นหรือสังกัดอื่น ตำแหน่ง.....

(ชื่อตำแหน่งและระดับ๑).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่..... เงินเดือน.....บาท

ได้ถูกคณะกรรมการ(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... ไต่สวน และมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ฐาน.....ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ

สอบสวน การลงโทษทางวินัย (กฎหมายเมื่อครั้งกระทำความผิด) เมื่อวันที่.....โดยให้ผู้บังคับบัญชา

ดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... มีมติ

และให้ถือสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ(ป.ป.ช./ป.ป.ท.).....เป็นสำนวนการสอบสวน

ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

บัดนี้ ก.จ.จ.อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕..... เมื่อวันที่.....

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่คณะกรรมการ(ป.ป.ช./ป.ป.ท.)... มีคำวินิจฉัยว่า(ชื่อ).....

ได้กระทำความผิดวินัย ในกรณี (ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นั้น

กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ๒) พฤติการณ์เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ฐาน.....ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ

สอบสวน การลงโทษทางวินัย (กฎหมายเมื่อครั้งกระทำความผิด) จึงมีมติให้ลงโทษ...(ปลดออก/

ไล่ออก)... ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ (ป.ป.ช./ป.ป.ท.) มีมติชี้มูล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบ ข้อ ๒๘/๑๔ ข้อ ๘๕ ของประกาศ ก.จ.จ.

อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และ

ข้อ ๓๓ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจาก

ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่งลงโทษ...(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ)..... ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูล) หากท่านประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดี มีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษ ตามมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือจะอุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.จ.จ. อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘
(กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท.ชี้มูล) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.จ.จ. อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่งตามกฎหมาย

๒. – ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุ

ตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด เว้นแต่กรณีที่ไม้อาจลงโทษตามกฎหมายนั้นได้ให้ลงโทษตามประกาศนี้

๔. ในกรณีผู้ถูกลงโทษได้ออกจากราชการไปแล้ว ให้ระบุนข้อ ๒๘/๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๕. ให้ระบุนข้อออกจากราชการให้เป็นไปตามประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตามกฎหมาย ให้ระบุนะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งลงโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ๑).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิด โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด๒).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน ๓ ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ) จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน/ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุม ครั้งที่...../๒๕..... เมื่อวันที่..... ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๔๕ ๕ ข้อ ๘๔ วรรคสอง ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่งลงโทษ.....(ชื่อ).....โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อ ก.จ.จ. โดยส่งถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๒๗ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง๖).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่ง

๒. – ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

- ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุคำว่า “ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง” ด้วย

๓. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับจะต้องปรับบทความผิดและลงโทษ ตามของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด เว้นแต่กรณีที่ไม้อาจลงโทษตามกฎหมายนั้นได้ให้ลงโทษตามประกาศนี้

๔. รวมถึงกรณี ก.จ.จ. มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อ ก.จ.จ. ได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีมติเป็นประการใดให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติตาม

๕. ถ้าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งให้ระบุ ข้อ ๔๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย

๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งงดโทษ กรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่

ด้วย.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ๑).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณี
กระทำผิด โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด^๓).....
พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน^๔.....ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
แต่เนื่องจาก.....(ชื่อ).....เป็นผู้ที่ได้ออกจากราชการไปแล้ว โดย.....(ระบุเหตุ
ออกจากราชการ).....ตั้งแต่วันที่.....จึงให้งดโทษ/ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุม
ครั้งที่...../๒๕.....เมื่อวันที่.....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์เป็นการกระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน.....ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง
.....เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย แต่เนื่องจาก.....
(ชื่อ).....เป็นผู้ที่ได้ออกจากราชการไปแล้ว โดย.....(ระบุเหตุออกจากราชการ).....
ตั้งแต่วันที่.....จึงให้งดโทษ^๕)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๒๘ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ จึงสั่งงดโทษ.....(ชื่อ).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิมีคำสั่งเป็นต้นไป

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อ ก.จ.จ. โดย
ส่งถึงประธาน ก.จ.จ.... หรือจะส่งคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน
ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๒๗ ของประกาศ

ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

สั่ง ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ระบุชื่อตำแหน่ง

๒. ตำแหน่ง สังกัด ตำแหน่งเลขที่ และเงินเดือน ขณะออกจากราชการ

๓. - ถ้าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

- ถ้าเป็นกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งอื่นให้ระบุ
ตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาอื่นด้วย แต่ไม่ต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหารายอื่น

๔. ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับ จะต้องปรับบทความ
ผิดและลงโทษ ประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
สอบสวน การลงโทษทางวินัย ที่ใช้อยู่ขณะกระทำผิด เว้นแต่กรณีที่มิอาจลงโทษตาม
กฎหมายนั้นได้ให้ลงโทษตามประกาศนี้

๕. รวมถึงกรณี ก.จ.จ. มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๔๙ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
เมื่อ ก.จ.จ. ได้รับรายงานการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีมติเป็นประการใด
ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติตาม

๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้
ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่ง...(เพิ่มโทษปลดออกเป็นไล่ออก/ลดโทษไล่ออกเป็นปลดออก)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วน
จังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
ว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน ตามข้อ..... ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
โดยให้.....(ปลดออก/ไล่ออก).... จาการาชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...ให้ (เพิ่มโทษเป็นไล่ออก/ลดโทษ
เป็นปลดออก) โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอัน
เป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัย ว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงยกเลิก
คำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....^๑ และให้ลงโทษ.....(ปลด/ไล่ออก)
.....(ชื่อ).....ออกจาการาชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... (ซึ่งเป็นวันออกจาการาชการตามคำสั่งลงโทษเดิม)^๒

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาล
ปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้น ที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาล
ปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตาม
ข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้อง
ทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๓).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกต้องตามข้อ ๓๓ (๔) ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๓. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...เป็นโทษไม่ร้ายแรง

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
 ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
 ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง
 ฐาน.....ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...จากราชการ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
 เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น)...ให้ลงโทษเป็น...(ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น/
 ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ...../ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน/
 ภาคทัณฑ์.....โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็น
 ข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ.
 อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....^๑

๒. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับ
 ราชการในตำแหน่ง^๒ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓).....
 สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป^๔

๓. ลงโทษ.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ลดขั้นเงินเดือน.....(ชื่อ).....จำนวน.....ขั้น จากเงินเดือนขั้น.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือนขั้น.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
ลดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ลด.....บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
ตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท เป็นเวลา.....เดือน ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป
ภาคทัณฑ์(ชื่อ)..... ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

๔. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับ เนื่องจากถูก.....(ปลดออก / ไล่ออก).....จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมาย หรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้น ที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ต้องให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิม

๓. กรณีไม่สามารถกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมได้ ให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งอื่น ในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามที่ ก.จ.จ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

๔. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้ารับราชการในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
๕. ถ้าจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้
ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งให้ผู้ถูกลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...กลับเข้ารับราชการ และงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...จากราชการตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ โดยเห็นว่า.....
(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดที่ถูกลงโทษ).....แต่กรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....จึงงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่งดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....^๑

๒. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง^๒ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓).....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่ เป็นต้นไป^๔

๓. งดโทษ.....(ชื่อ).....โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

๔. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับ เนื่องจากถูก.....(ปลดออก / ไล่ออก).....จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมาย หรือระเบียบว่าด้วยการนั้น หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ต้องให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิม

๓. กรณีไม่สามารถกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมได้ ให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามที่ ก.จ.จ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

๔. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้ารับราชการในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

๕. ถ้าเป็นข้าราชการลาพักร้อน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งลงโทษกรณีออกจากราชการไปแล้วตามข้อ ๒๘ วรรคสี่/สั่งยุติเรื่อง ให้ผู้ถูกลงโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...
ในกรณีมีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน.....ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้.....(ปลดออก/ไล่ออก)....จากราชการตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์การตามกฎหมายอื่น) ให้.....(ลดโทษเป็นภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน
ในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน /ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ...../
ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น /งดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน).....โดยเห็นว่า.....สรุป
ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/
คำวินิจฉัย ว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....แต่กรณีเป็นการกระทำความ
ผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....จึงงดโทษ
ภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่.....^๑
๒. กรณีที่.....(ชื่อ).....กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตาม.....(มติของ
ก.จ.จ. อุบลราชธานี...../ขององค์การตามกฎหมายอื่น)....ดังกล่าวข้างต้น เมื่อปรากฏว่ามีเหตุ

ที่ไม่อาจสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการ และไม่อาจมีคำสั่ง.....(ลงโทษใหม่/งดโทษ) ได้
เนื่องจาก.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕..... อยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง จึงให้งดโทษ.....(ชื่อ).....ตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
หลังจากถูกลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง ผู้นี้อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕..... เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าวมีผลให้ผู้นี้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕..... ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้ จึงให้งดโทษ.....(ชื่อ).....ตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ
ผู้นี้ได้ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่.....ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้ จึงให้ยุติเรื่อง.....(ชื่อ).....
ผู้นี้เป็นผู้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนแล้ว โดย.....(ระบุเหตุ๒).....ตั้งแต่วันที่.....จึงให้งดโทษให้.....(ชื่อ).....ตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ)..... ไม่ได้รับ เนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมาย หรือระเบียบว่าด้วยการนั้น หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ.ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๓).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับ และคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ระบุเหตุออกจากราชการด้วยเหตุอื่น เช่น ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตาม คำสั่ง.....ที่...../๒๕..... ลง ณ วันที่.....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

๓. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...และให้กลับเข้ารับราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สืบ ณ วันที่.....
ลงโทษ..... (ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
ทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน
การสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้.....(ปลดออก/ไล่ออก).....จากราชการ
ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้ยกโทษ โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้
กระทำตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกโทษให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดวินัย
๒. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สืบ ณ วันที่^๑
๓. ให้.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....กลับเข้ารับ
ราชการในตำแหน่ง^๒ ประเภท.....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ^๓).....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่ เป็นต้นไป^๔
๔. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับ เนื่องจากถูก.....(ปลดออก/
ไล่ออก).....จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับ และคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๒. ต้องให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิม
๓. กรณีไม่สามารถกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมได้ ให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามที่ ก.จ.จ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น
๔. การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้กลับเข้ารับราชการในวันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง
๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งยกโทษ...(ปลดออก/ไล่ออก)...ในกรณีที่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สืบ ณ วันที่.....
ลงโทษ..... (ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
ทุกกรณี).....พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ปลดออก/ไล่ออก)...จากราชการ
ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้ยกโทษ โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริง
อันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้
กระทำตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกโทษให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

๒. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สืบ ณ วันที่^๑
แต่มีเหตุที่ไม่อาจสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจาก.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
ผู้นี้เป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕..... อยู่ก่อนมีคำสั่งลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง
หลังจากถูกลงโทษตามคำสั่งที่อ้างถึง ผู้นี้อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕..... เมื่อยกเลิกคำสั่งลงโทษดังกล่าวมีผลให้ผู้นี้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕..... ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้
ผู้นี้ได้ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่..... ก่อนมีคำสั่งใหม่นี้
ผู้นี้เป็นผู้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอยู่ก่อนแล้ว โดย.....(ระบุเหตุ ๒)..... ตั้งแต่วันที่.....

๓. เงินเดือนระหว่างที่.....(ชื่อ).....ไม่ได้รับ เนื่องจากถูก.....(ปลดออก/ไล่ออก).....จากราชการตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้เบิกจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น
สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๓).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ระบุเหตุออกจากราชการด้วยเหตุอื่น เช่น ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

๓. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....เป็น...(ปลดออก/ไล่ออก)....

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
 ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
 ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ภาคทัณฑ์ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป/ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป/ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น ของขั้นเงินเดือน.....บาทตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป/ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป)

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
 เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้เพิ่มโทษเป็น.....(ปลดออก/ไล่ออก).....จากราชการ โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....^๑
๒. ลงโทษ...(ปลด/ไล่ออก).....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ ออกจากราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สำหรับกรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือน/ลดขั้นหรือลดเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออกให้ใช้ ๓. ต่อไปนี้ด้วย

๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด) ไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป^๓

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)

(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘)

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘

(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘)

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๔).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. กรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือน/ลดขั้น/ลดเงินเดือน เป็นปลดออก/ไล่ออก ให้ระบุเงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อนเงินเดือน

๓. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน

๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งเพิ่มโทษ.....(ภาคทัณฑ์เป็นตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์เป็นลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน หรือ
ตัดเงินเดือนเป็นลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....

.....
อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ..... (ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
ทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน
การสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ภาคทัณฑ์ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป/
ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....
เป็นต้นไป)

บัดนี้ ได้รับแจ้งมติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้เพิ่มโทษเป็น.....(ตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ.....
เป็นเวลา.....เดือน /ลดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ...../ลดขั้นเงินเดือน
จำนวน.....ขั้น) โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็น
ข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
อุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่^๑
๒. ลงโทษ....(ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน).....(ชื่อ).....
ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
เงินเดือน บาท^๒ ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับ

ในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม (เป็นจำนวนเงินที่ตัด) เดือนละ.....บาท เป็นเวลา.....เดือน/ลดขั้นเงินเดือนจำนวน.....ขั้น ของขั้นเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือนขั้น.....บาท/ลดเงินเดือน ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในอัตราร้อยละ.....และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท^{๓)})

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

สำหรับกรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือนเป็นลดขั้นหรือลดเงินเดือน ให้ใช้ ๓. ต่อไปนี้ด้วย
๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป ^๔

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๕).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๒. กรณีเพิ่มโทษตัดเงินเดือน/ลดขั้น/ลดเงินเดือน เป็นปลดออก/ไล่ออก ให้ระบุเงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อนเงินเดือน
๓. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๔. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน
๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งลงโทษ.....(ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน
เป็นตัดเงินเดือน/ตัดเงินเดือน เป็นภาคทัณฑ์)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
สอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ลดขั้นเงินเดือนจำนวน...ขั้น หรือลด
เงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท /ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของ
เงินเดือน.....บาท เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป)...

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้ลดโทษเป็น.....(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน
ในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน) โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่
ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่

๒. ลงโทษ.....

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)	
ภาคทัณฑ์(ชื่อ)..... ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).....	
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ^๒	
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่มิมีคำสั่งเป็นต้นไป	
ตัดเงินเดือน.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง...(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).....	
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในอัตราร้อยละ.....	
ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มิมีคำสั่งลงโทษเดิม เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท ^๓ เป็นเวลา.....เดือน เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท	
เป็นเวลา.....เดือน	
ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มิมีคำสั่งเป็นต้นไป	

๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป^๔

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘)
หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘)
หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๕).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๒. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนเงินเดือน
๓. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๔. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน
๕. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้
ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ)...ของโทษลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
 ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้...(ลดขั้นเงินเดือนจำนวน.....ขั้น หรือลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป)....

บัดนี้ ได้รับแจ้งมติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้.....(เพิ่มโทษ/ลดโทษ).....เป็น.....(ลดขั้นเงินเดือนจำนวน.....ขั้น หรือลดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ..... โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่^๑

๒. ลงโทษลดขั้นเงินเดือนจำนวน.....ขั้น หรือลดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม จากจำนวนเงินขั้น บาท และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือนขั้น.....บาท/จากจำนวนเงิน.....บาท^๓ และลดแล้วให้ได้รับเงินเดือน.....บาท^๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งนี้เป็นต้นไป

๓. เงินเดือนที่ได้ลดไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้

.....(ชื่อ).....ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.จ.จ.... หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดเจนฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนเงินเดือน

๓. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

๔. เงินเดือนปัจจุบันลบด้วยจำนวนเงินที่ลด

๕. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน

๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่ง...(เพิ่มอัตราโทษ/ลดอัตราโทษ^๑)...ของโทษตัดเงินเดือน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....
เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ได้รับแจ้งมติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์การตามกฎหมายอื่น) ให้.....(เพิ่มโทษ/ลดโทษ).....เป็น...ตัดเงินเดือน
ในอัตราร้อยละเป็นเวลา.....เดือน โดยเห็นว่า (สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่
ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
หรือ กรณีข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่^๒

๒. ลงโทษตัดเงินเดือน(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและ
ระดับปัจจุบัน).....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๓ ในอัตราร้อยละ.....
ของเงินเดือน.....บาท ที่ได้รับในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม เป็นจำนวนเงินที่ตัดเดือนละ.....บาท^๔
เป็นเวลา.....เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่งนี้เป็นต้นไป

๓. เงินเดือนที่ได้ตัดไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.จ.จ. โดยทำหนังสืออุทธรณ์ ถึงประธาน ก.จ.จ.อุบลราชธานี หรือจะส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๕ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. อัตราโทษ หมายถึง อัตราร้อยละของจำนวนเงินที่ตัด และจำนวนเดือน
๒. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย
๓. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนเงินเดือน
๔. ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง
๕. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน
๖. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานะด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน..(ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)....

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
ลงโทษ..... (ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
ทุกกรณี).....พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน
การสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....
เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป/ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น ของขั้น.....บาท
ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป/ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท
ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป).....

บัดนี้ ได้รับแจ้งมติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ โดยเห็นว่า.....
(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/
คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....แต่กรณีเป็นการกระทำความผิดวินัย
เล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ.....(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....จึงให้งดโทษภาคทัณฑ์
โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
อุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่^๑

๒. งดโทษ.....(ชื่อ)..... ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน)....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท^๒ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป^๓

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะได้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อ ก.จ.จ. โดยส่งถึงประธาน ก.จ.จ.... หรือจะส่งคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๒๗ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘
(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘) หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๓).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดเจนฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. เงินเดือนที่ปรับแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนเงินเดือน

๓. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน

๔. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
 ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
 ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิด
 โดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุ
 ทุกกรณี).....พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน
 การสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่.....
 เป็นต้นไป).....

บัดนี้ ได้รับแจ้งมติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
 เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ว่ากล่าว
 ตักเตือน.....โดยเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ
(ระบุเหตุอันควรงดโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ประกาศ ก.จ.จ.
 อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
 หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ
 อุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่^๑

๒. งดโทษ.....(ชื่อ).....ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับปัจจุบัน).....
 สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

(ให้เลือกใช้ให้ตรงกับกรณี ส่วนที่ไม่ใช้ให้ตัดออก)

(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘)

หากท่านประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อ ก.จ.จ. โดยส่งถึงประธาน ก.จ.จ.... หรือจะส่งคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน ก.จ.จ. ก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งนี้ ตามข้อ ๒๗ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘

(กรณีเป็นการสั่งตามข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘)

หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล หรือยื่นฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.จ.จ. ตามข้อ ๙ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ และตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง๒).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดเจนฉบับและคู่ฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมายให้ระบุฐานด้วย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง สั่งยกโทษ...(ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน/ลดเงินเดือน)...

อ้างถึงคำสั่ง.....ที่...../๒๕..... สั่ง ณ วันที่.....
 ลงโทษ.....(ชื่อ).....เลขประจำตัวประชาชน.....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำแหน่ง.....(ชื่อตำแหน่งและระดับ).....สังกัด.....
 ตำแหน่งเลขที่.....เงินเดือน.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำความผิดโดยสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้นี้กระทำความผิดอย่างไร เมื่อใด ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไรร้ายแรง
 ฐาน ตามข้อ.....ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ลงโทษ (ภาคทัณฑ์ ตั้งแต่วันที่....เป็นต้นไป/ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....เป็นเวลา.....เดือน ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป / ลดเงินเดือนในอัตราร้อยละ.....ของเงินเดือน.....บาท ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป/ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้นของเงินเดือนขั้น.....บาท ตั้งแต่เดือน.....เป็นต้นไป).....

บัดนี้ ได้รับแจ้ง มติของ ก.จ.จ. อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่...../๒๕.....
 เมื่อวันที่...../ขององค์กรตามกฎหมายอื่น) ให้ยกโทษ โดยเห็นว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา และเหตุผลอันเป็นข้อสนับสนุนในการมีมติ/คำวินิจฉัยว่าไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษ).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๗ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ.จ.อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๙ และข้อ ๒๑ ของประกาศ ก.จ.จ. อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘ จึงสั่ง ดังนี้

๑. ยกโทษให้.....(ชื่อ).....พ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

๒. ยกเลิกคำสั่ง.....(ที่อ้างถึง).....ที่...../๒๕.....สั่ง ณ วันที่^๑

สำหรับกรณียกโทษตัดเงินเดือน/ลดขั้นหรือลดเงินเดือน ให้ใช้ ๓. ต่อไปนี้ด้วย

๓. เงินเดือนที่ได้.....(ตัด/ลด).....ไปแล้ว ตามคำสั่งที่อ้างถึง ให้ดำเนินการเบิกจ่ายคืนให้.....(ชื่อ).....ต่อไป๒

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง^๓).....

หมายเหตุ

๑. ให้ทำเครื่องหมายแสดงการยกเลิกให้ปรากฏชัดในต้นฉบับและฉบับคำสั่งที่ยกเลิก พร้อมทั้งระบุเลขคำสั่งใหม่ด้วย

๒. ให้หน่วยงานที่ตัด/ลด ดำเนินการเบิกจ่ายคืน

๓. ถ้าเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามกฎหมาย ให้ระบุฐานด้วย

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก หมวด ๔ สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ แห่งประกาศ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด” ให้ความหมายรวมถึง ข้าราชการครู องค์การบริหารส่วนจังหวัดและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นด้วย

หมวด ๒

สิทธิการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๕ (๔)

(๒) เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ตามข้อ ๖ (๑)

(๓) ไม่สามารถปฏิบัติราชการ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจ ของทางราชการ ตามข้อ ๖ (๕)

(๔) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหาย แก่ราชการ ตามข้อ ๗

(๕) ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนซึ่งการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัด พอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในเรื่องที่ถูก สอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘

(๖) ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๙

วรรคสอง ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหมวดนี้

วรรคสาม การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ ๖ การอุทธรณ์ให้แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ โดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

วรรคสอง ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงแล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๗ ในกรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๕ ถึงแก่ความตายก่อนใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

วรรคสอง กรณีมีทายาทหลายคนก็ดี ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถก็ดี หากทายาทเหล่านั้นมีความประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคหนึ่ง ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสามารถมาเทียบเพื่อการใช้บังคับแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ อาจมอบหมายให้ทนายความ หรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควร

วรรคสอง การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบและผู้รับมอบ ถ้าผู้มอบไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือหรือแغط โดยมิพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน และให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๙ การอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๕ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติเป็นประการใดให้แจ้ง

ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกองคํการบํการสํจหวัดสํหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

วรรคสอง คําวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการองคํการบํการสํจหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด

วรรคสาม การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ ๘๕ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการข้าราชการองคํการบํการสํจหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองคํการบํการสํจหวัดได้รับหนังสืออุทธรณ์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๑ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองคํการบํการสํจหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจตามข้อ ๘๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึก ถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของนายกองคํการบํการสํจหวัดที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของ ข้าราชการองคํการบํการสํจหวัด ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการ ข้าราชการองคํการบํการสํจหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจาก ราชการ

(๕) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือ มารดา กับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจาก ราชการ หรือ

(๖) มีเหตุอื่นที่อาจทำให้เสียความเป็นธรรม

วรรคสอง การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการ ข้าราชการองคํการบํการสํจหวัดผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่ง การคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณา

อุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

วรรคสาม เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น จะถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านนั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านนั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้าน นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมจะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

วรรคสี่ กรณีประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธาน กรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ถูกคัดค้าน ให้ประธานอนุกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น ถอนตัวจากการพิจารณา และให้อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ที่เหลือซึ่งเข้าประชุมในคราวนั้นเลือกกันเอง หนึ่งคนทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทน

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกส่งลงโทษ หรือถูกส่งให้ออกจากราชการ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบคำสั่ง

วรรคสอง ถ้าผู้ถูกส่งลงโทษ หรือถูกส่งให้ออกจากราชการ ไม่ยอมลงลายมือชื่อ รับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้นั้น แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

วรรคสาม ในกรณีไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองได้ ให้แจ้งเป็น หนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ณ ที่อยู่ของผู้นั้น ซึ่งปรากฏตาม หลักฐานของทางราชการ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวัน ให้ถือว่าผู้ถูกส่งลงโทษ หรือถูกส่งให้ออกจาก ราชการ ได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลาง จังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

วรรคสอง การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดก็ได้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามข้อ ๑๔

วรรคสาม ในกรณีมีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือ ตามระเบียบ ว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

วรรคสี่ ในกรณีส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

วรรคห้า เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง

ข้อ ๑๖ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๖ และข้อ ๑๕ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ วรรคสอง

วรรคสอง ในกรณีมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

วรรคสาม ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

วรรคสี่ ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาให้ดำเนินการตามข้อ ๙

ข้อ ๑๗ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ทำความเห็น หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๘ การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

วรรคสอง ในกรณีผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการพิจารณาทำความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือก่อนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้รอการพิจารณาอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิของผู้นั้น จะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์นั้น หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามาเอง

วรรคสาม คำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอดังกล่าวคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะไม่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๙ ในกรณีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ ส่วนงานการสืบสวนหรือการพิจารณาใน

เบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปยังประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

วรรคสอง ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัด ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๐ การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

วรรคสอง ในกรณีผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ ด้วยวาจา ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

วรรคสาม ในกรณีนี้ให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ออกคำสั่งทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ออกคำสั่งหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๒๑ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่งแล้ว

ก. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้อง และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้นให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษ ที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษให้ มีมติให้สั่งลดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒๖ วรรคหก ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีเห็นว่า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๔๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๖ และตามหมวด ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีที่เหมาะสมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๖ (๔) ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้นำ (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

วรรคสอง การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) หรือ (๘) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตาย จะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

วรรคสาม ในกรณีมีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นความผิดในเรื่องเดียวกันโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข. กรณีอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสมแก่กรณีแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการถูกต้องตามกฎหมายและเห็นว่ายัง ไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้คำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการต่อไป

(๔) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้มีคำวินิจฉัยได้ตามความเหมาะสมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งตามข้อบัญญัติของกฎหมาย

ข้อ ๒๒ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๑ (๗) หรือ (๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณามีมติตามข้อ ๒๑

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติตามข้อ ๒๑ แล้วให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งตามข้อ ๒๓ แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๒๕ ในกรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๕ ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้นั้น

วรรคสอง ในกรณีผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นหลังจากได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว แต่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมยังมิได้มีมติให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

วรรคสาม ในกรณีผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหลังจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ ๒๑ แล้ว แต่ยังมีได้มีการสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมส่งเรื่องอุทธรณ์พร้อมมติไปให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนออีก

หมวด ๓

การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือหรือทำความเข้าใจ ฉะนั้นเมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีเหตุเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

วรรคสอง ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗

ข้อ ๒๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน หรือมีกรณีที่ไม่อาจยื่นอุทธรณ์ตามหมวด ๒ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ โดยให้ร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

วรรคสอง การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใ้ช้ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด หากผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับคำชี้แจงจากนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสิบห้าวัน หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ดำเนินการตามวรรคสาม

วรรคสาม การร้องทุกข์กรณีนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามวรรคสอง หรือกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ พิจารณาทำความเห็นเสนอ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเรื่องร้องทุกข์ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นโดยพลัน มติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๘ หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตนอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

วรรคสอง ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือ

ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนวันที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีเหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

วรรคสอง ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

วรรคสาม ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่ง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่า ผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้ทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบโดยเร็ว และให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณา ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

วรรคสอง ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๗ วรรคสามให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๑ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราว การปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณี จำเป็นและสมควรอาจขอเอกสาร และหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วย ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจง ข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

วรรคสอง ในกรณีผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้ งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

วรรคสาม ในกรณีนี้ให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือ มอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการ แถลงแก้ ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ ด้วยวาจา ของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้พิจารณาวินิจฉัย เรื่อง ร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติให้ เกิดความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติให้ เกิดความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือ ยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติให้ เกิดความคับข้องใจต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วนและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย บางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

วรรคสอง การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีมติตามข้อ ๓๒ แล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้ส่งหรือ ปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

วรรคสอง การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ^๑ กรณีผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๗ ไว้แล้ว ต่อมาได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

วรรคสอง กรณีผู้มีสิทธิร้องทุกข์ได้โอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้เกิดขึ้นจากผู้บังคับบัญชาอื่นสังกัดเดิม หรือนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม ให้ผู้นั้นยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อนายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิม หรือคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิมแล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัย และรายงานให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดปัจจุบันทราบด้วย

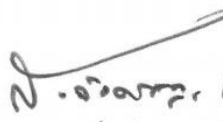
วรรคสาม เมื่อการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เป็นประการใด ให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดเดิมที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์สั่ง หรือปฏิบัติตามมตินั้น แล้วแจ้งให้นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังกัดปัจจุบันทราบ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๕ ให้นำหมวด ๒ มาใช้บังคับกับการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ การนับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา ตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๓๗ ในกรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อนายองค์กรการบริหารส่วนจังหวัดไว้แล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ และนายองค์กรการบริหารส่วนจังหวัดยังพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นไม่แล้วเสร็จ ให้นายองค์กรการบริหารส่วนจังหวัดส่งเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว ไปให้นายองค์กรการบริหารส่วนจังหวัดสังกัดใหม่พิจารณาและดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายสมศักดิ์ จังตระกุล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี

หมายเหตุ :- โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไป ที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี (ก.จ.จ.อุบลราชธานี) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ไว้

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ มีผลเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

หมวด ๑**บททั่วไป**

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกหมวด ๓ การให้ออกจากราชการ แห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า ความรวมถึง ข้าราชการครู องค์การบริหารส่วนจังหวัดและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นด้วย

“ลดชั้นเงินเดือน”^๑ หมายความว่า การลดชั้นเงินเดือนสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการลดเงินเดือนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๒**การออกจากราชการ**

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออก หรือการลาออกมีผลตามข้อ ๒๔

(๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๒๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการหรือขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

วรรคสอง การออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง เว้นแต่กรณีตาม (๑) และ (๒)

วรรคสาม การออกคำสั่งเกี่ยวกับการออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน เว้นแต่คำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง

วรรคสี่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่งเรื่องการออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการด้านวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ พิจารณาให้ความเห็นเสนอ และให้นำหมวด ๘ และหมวด ๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคห้า วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหมวด ๕

ข้อ ๖ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้ คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ความเห็นเสนอ คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่ง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้ออกจากราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไม่มีสัญชาติไทย ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม เบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจและนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติเห็นชอบดังกล่าวแล้ว ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้

ข้อ ๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าการมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๖ วรรคหก วรรคเจ็ด วรรคแปด ข้อ ๒๗ และข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสอง ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

วรรคสาม การสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหมวด ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

วรรคสี่ ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นกรณีการกระทำที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จะดำเนินการโดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และคณะกรรมการสอบสวน หรือนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ากรณีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใดให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

วรรคสอง ในกรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๙ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

วรรคสอง ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้น มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อพิจารณามีมติ ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการในกรณีอื่นนั้นได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด เห็นสมควรที่จะต้องสั่งให้ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ กลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ ๒๙ ของหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วรรคสอง เมื่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นำรายงาน คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อทราบ

ข้อ ๑๒ เมื่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้ข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดออกจากราชการในเรื่องใด ถ้าคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความ เป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไข หรือหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม เบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกรณีการให้ออกจากราชการเนื่องจากมีผล การประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด หรือขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง โดยไม่ได้รับการยกเว้น โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้คณะกรรมการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญไปให้นายองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมทำการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้

หมวด ๓

การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพักราชการหรือให้ออกจาก ราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจาก ราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่ กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๑๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการ เพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ต่อเมื่อ มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๓) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๕) ผู้นั้นถูกแต่งตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญา ในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกแต่งตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำ ความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วรรคสอง นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นพักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือรอผลคดีก็ได้

วรรคสาม การพิจารณามีมติตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง จึงจะพิจารณามีมติเห็นชอบได้

ข้อ ๑๕ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักราชการได้ร้องทุกข์ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่า คำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการอีกต่อไป ต้องมีมติให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่งสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

วรรคสอง ในกรณีได้สั่งพักราชการในสำนวนใด หรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา ในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่

เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๑๗ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๑๘ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

วรรคสอง เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการแล้ว ต้องมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๑๙ เมื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๑๔ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนหรือพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

วรรคสอง ให้นำข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๘ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการไว้แล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพิจารณาตามข้อ ๑๙ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน และให้นำความในข้อ ๑๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีตามข้อ ๒๐ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๒๒ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน แล้วดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน แล้วดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ในกรณีจะส่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน การส่งลงโทษดังกล่าวให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้นำ (๔) บรรทัดสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไข แล้วแต่กรณี แล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และให้นำ (๔) วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีจะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่องและมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๒๓ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ ปอก.๑ แบบ ปอก.๒ แบบ ปอก.๓ หรือแบบ ปอก.๔ แล้วแต่กรณี ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

หมวด ๔

การลาออกจากราชการ

ข้อ ๒๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีสาระสำคัญ ตามแบบ ลก.๑ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เพื่อให้ นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งให้ลาออกจากราชการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วรรคสอง การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

วรรคสาม ในกรณีผู้ประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวัน และนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ามิใช่เหตุผลและความจำเป็น จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกก็ได้

วรรคสี่ หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่าสามสิบวัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด หรือมิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

วรรคห้า ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอลาออกก็ได้ และต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกมีผล และให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง แต่จะอ้างการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนมาเป็นเหตุแห่งการยับยั้งมิได้

ข้อ ๒๕ เมื่อนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน หรือที่มิได้ระบุวันขอลาออก ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาว่าควรอนุญาตให้ผู้ยื่นขอลาออกจากราชการ หรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้เสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ผู้ยื่นขอลาออกจากราชการ และให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่งให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษร ตามแบบ ลก.๓ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

วรรคสอง เมื่อนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตาม(๒) ก่อนครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากผู้ขอลาออกจากราชการประสงค์จะถอนหนังสือขอลาออกย่อมมีสิทธิกระทำได้ โดยทำหนังสือ ตามแบบ ลก.๒ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ยื่นต่อนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด การจำกัดสิทธิดังกล่าวจะกระทำมิได้

วรรคสาม การขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่าสามสิบวันตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ แล้วแจ้งการสั่งดังกล่าวพร้อมเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันที่การขอลาออกมีผล ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าวันขอลาออกในกรณีดังกล่าวคือวันที่ระบุไว้ใน

หนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก แล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

วรรคสี่ ถ้านายกองคการบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ หรือ วรรคห้า และข้อ ๒๕ วรรคสาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

วรรคห้า การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง ตำแหน่งผู้พิพากษาหรือตุลาการ ตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการใดที่กฎหมายกำหนดว่าต้องไม่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ขอลาออก

วรรคหก กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดขออนุญาตสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการหรือพนักงานในองค์กรอื่นของรัฐ แล้วแต่กรณี หากประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อเข้ารับการบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการหรือพนักงานในองค์กรอื่นของรัฐ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ขอลาออก

ข้อ ๒๖ เมื่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวันหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก

ข้อ ๒๗ ในกรณีผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปตามข้อ ๒๕ วรรคสี่ ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการและแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ ๒๘ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตามข้อ ๒๕ วรรคห้า และวรรคหก ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเสนอหนังสือขอลาออกนั้นพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการลาออกโดยเร็ว

วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบการลาออกตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ข้อ ๒๙ ผู้ขอลาออกอาจยื่นหนังสือขอถอนหรือระงับการลาออกต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดได้ โดยต้องยื่นก่อนวันที่การขอลาออกมีผล

หมวด ๕ วันออกจากราชการ

ข้อ ๓๐ การออกจากราชการของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๕ (๔) และ (๕) จะออกจากราชการตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๓๑ การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๒๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๓๓ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการหรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๙ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำสั่งของศาล หรือโดยคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๓) ในกรณีได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๒๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ออกจากราชการตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๓๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือให้ออกจากราชการ เนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการหรือขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ ๓๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้อ่อนตามข้อ ๒๙ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๒๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

ข้อ ๓๓ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้อ่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้อ่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้ปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(๓) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) ในกรณีได้มีการสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้นขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๖) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการ โดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๗) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๘) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๓๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีสมควรให้ออกอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีสมควรให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการออกคำสั่งให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีผู้บังคับบัญชาสังกัดเดิมได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ และยังไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไป จนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณีเป็นอันใช้ได้

(๓) ในกรณีได้มีการรายงานหรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดปัจจุบันพิจารณา เมื่อมีมติเป็นประการใดให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายสมศักดิ์ จังตระกุล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี

หมายเหตุ :- โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี (ก.จ.จ.อุบลราชธานี) ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ ไว้

^๑ เพิ่มเติมโดย ข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓
ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ มีผลเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

แบบท้ายประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	คำสั่งเรื่อง	แบบ
๑.	แบบคำสั่งให้พักราชการ	พอก.๑
๒.	แบบคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	พอก.๒
๓.	แบบคำสั่งให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ (โดยไม่มีความผิด)	พอก.๓
๔.	แบบคำสั่งให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ (โดยมีความผิด)	พอก.๔
๕.	แบบหนังสือขอลาออกจากราชการ	ลก.๑
๖.	แบบถอนหนังสือขอลาออกจากราชการ	ลก.๒
๗.	แบบคำสั่งให้ลาออกจากราชการ	ลก.๓

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพักราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....เงินเดือน.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา) ในเรื่อง.....และมีเหตุให้พักราชการได้ตามข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๙ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
๓. การระบุเหตุการณการพักราชการตามข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....เงินเดือน.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา ในเรื่อง.....

.....และมีเหตุให้พักราชการได้ตามข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ คือ.....

.....และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้สั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรฐาน ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๙ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุเรื่องถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
๓. การระบุเหตุการณ์พักราชการตามข้อ ๑๔ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถ้ามีเหตุให้ระบุทุกเหตุ

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
(กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....วันที่.....พ.ศ.....สั่งให้
.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....เงินเดือน.....บาท พักราชการหรือออก
จากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณารากฎว่า.....(ระบุชื่อผู้ถูก
สั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... มิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณี
ที่จะต้องออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๙ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๒ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘
และมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่
...../.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จึงให้.....(ระบุชื่อ
ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....กลับเข้าปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน
๒. ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก

แบบ พอก. ๔
(ให้กลับโดยมีความผิด)

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
ที่...../๒๕.....
เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
(กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....วันที่.....พ.ศ.....สั่งให้.....
(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ข้าราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
เงินเดือน.....บาท พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่.....เดือน
.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่ง
ให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๙ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วน
จังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๒ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติของ
คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่...../.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้
ออกจากราชการไว้ก่อน).....กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ) ใน
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....โดยให้ได้รับ
เงินเดือน.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุดัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ ตำแหน่งในสายงาน
๒. ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด (ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด)

ด้วยข้าพเจ้า.....ได้เริ่มรับราชการเมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....สังกัด.....(ชื่อหน่วยงานที่บรรจุครั้งแรก).....
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....ส่วน/กอง/สำนัก.....
องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....
ได้รับเงินเดือนอันดับ.....ขั้น.....บาท มีความประสงค์
ขอลาออกจากราชการเนื่องจาก.....

จึงเรียนมาเพื่อขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....
(.....)

หมายเหตุ

ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยให้ยื่น
ล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ หรือ
กรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง

๒. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด จะอนุญาตให้ยื่นใบลาออกล่วงหน้าก่อนวันขอ
ลาออกน้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้ โดยให้มีคำสั่งอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก

๓. ถ้ายื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน
โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด หรือยื่นหนังสือ
ขอลาออกจากราชการโดยมิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือว่าพ้นจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่
วันยื่นเป็นวันขอลาออก

๔. ในกรณีลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบรับรองแพทย์เสนอไปด้วยว่าป่วยเป็นโรคอะไร

แบบถอนหนังสือขอลาออกจากราชการ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือขอลาออกจากราชการ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่ข้าพเจ้า.....ได้เริ่มรับราชการเมื่อวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....สังกัด.....(ชื่อหน่วยงานที่บรรจุครั้งแรก).....

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....ส่วน/กอง/สำนัก.....

องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....ได้รับเงินเดือนอันดับ.....บาท

ได้ยื่นความประสงค์ขอลาออกจากราชการเนื่องจาก.....นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้า.....มีความประสงค์ถอนหนังสือขอลาออกจาก

ราชการ (ลก. ๑) ที่ได้ยื่นไว้ดังกล่าวแล้ว เนื่องจาก.....(เหตุผลประกอบ).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

หมายเหตุ

ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ (ลก.๒) ต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก่อนครบกำหนดเวลาที่ขยับยั้ง/ก่อนมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ/ก่อนวันครบกำหนด ๓๐ วัน แล้วแต่กรณี

๒. ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับแบบขอถอนหนังสือลาออกจาก ราชการ (ลก.๒) ดำเนินการเพิกถอนหนังสือขอลาออกจากราชการ (ลก.๑) โดยไม่ชักช้า

๓. การถอนหนังสือขอลาออกจากราชการ เมื่อได้ยื่นตามระเบียบงานสารบรรณแล้ว ให้ถือว่าได้ยื่นต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยชอบแล้ว ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้อง ดำเนินการต่อไปโดยไม่ชักช้า การจำกัดสิทธิในอันที่จะมิให้มีการถอนหนังสือขอลาออกจาก ราชการดังกล่าวจะกระทำมิได้

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

ที่...../๒๕.....

เรื่อง ให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลาออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ลาออกจากราชการ).....ข้าราชการองค์การบริหารส่วน
จังหวัด.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....
องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....อำเภอ.....
จังหวัด.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ขอลาออก
จากราชการเนื่องจาก.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ..... จึงอนุญาตให้.....(ระบุชื่อผู้ลาออกจากราชการ).....
ลาออกจากราชการเพื่อ.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุดรธานี

เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๗

และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙

(เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์)

ข้อ ๑ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขฯ นี้

“พนักงานจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้าง ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อปฏิบัติงานให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานจ้างตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

“พนักงานจ้างตามภารกิจ” หมายความว่า พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการทำงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรืองานที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะบุคคล

“พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ” หมายความว่า พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นที่ปรึกษา โดยเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ หรือชำนาญพิเศษ หรือวิชาชีพเฉพาะพิเศษ เฉพาะด้าน อันเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ หรือวงการในงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดด้านนั้น ๆ

“พนักงานจ้างทั่วไป” หมายความว่า พนักงานจ้างที่มีลักษณะงานเป็นการใช้แรงงานทั่วไป ซึ่งไม่ต้องใช้ความรู้ หรือทักษะเฉพาะด้านในการปฏิบัติงาน และมีระยะเวลาการจ้างในช่วงสั้นๆ ไม่เกิน ๑ ปี

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินเดือนซึ่งจ่ายให้แก่พนักงานจ้างในการปฏิบัติงานให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามอัตราที่กำหนดในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

“ค่าตอบแทนพิเศษ” หมายความว่า เงินที่จ่ายเพิ่มให้กับพนักงานจ้าง เมื่อมีผลการประเมินการปฏิบัติงานคุณภาพงาน และปริมาณงานในระดับดีเด่น

“การสรรหา” หมายความว่า การประกาศรับสมัครบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และคุณสมบัติอื่นๆ ที่ จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดจำนวนหนึ่งเพื่อทำการเลือกสรร

“การเลือกสรร” หมายความว่า การพิจารณาบุคคลที่ได้รับการสรรหาทั้งหมด และทำการคัดเลือกเพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมที่สุด

ข้อ ๒ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งมติคณะรัฐมนตรี มาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์ มติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กำหนดให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานจ้างมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ หรือต้องห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องใดที่กำหนดไว้แล้วโดยเฉพาะในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด ให้พนักงานจ้างประเภทใด หรือตำแหน่งในลักษณะใด ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือลูกจ้าง

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในบางเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง

หมวด ๗ วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๔๗ พนักงานจ้างมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๔๘ พนักงานจ้างต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดไว้

วรรคสอง^๑ พนักงานจ้างผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานจ้างผู้นั้น เป็นผู้กระทำความผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย ซึ่งมี ๔ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าตอบแทน
- (๓) ลดค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก

ข้อ ๔๙ การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่กำหนดให้ปฏิบัติ จนเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๔๗ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๕) ประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๖) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงาน เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๗ วัน
- (๗) ละทิ้งหรือทอดทิ้งกันทำงาน จนทำให้งานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญา โดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือหนักกว่าโทษจำคุก

(๙) การกระทำอื่นใดที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕๐ เมื่อกรณีที่พนักงานจ้างถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว และต้องให้ออกาสพนักงานจ้างที่ถูกกล่าวหาชี้แจง และแสดงพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในกรณีที่มีการสอบสวนปรากฏว่าพนักงานจ้างผู้นั้น กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รายงานคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา แต่ถ้าไม่มีมูลความผิดให้สั่งยุติเรื่อง และรายงานคณะกรรมการคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมติประการใดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติตามมติ นั้น ภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับทราบมติ แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำความผิดให้สั่งยุติเรื่อง

วรรคสอง หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพนักงานจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุโลม

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าพนักงานจ้างกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานที่ได้รับมอบหมาย สอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร

วรรคสอง^๒ กรณีที่ผลการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ปรากฏว่าพนักงานจ้างผู้นั้น กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาของพนักงานจ้างที่ได้รับมอบหมาย พิจารณาสั่งลงโทษพนักงานจ้างผู้นั้น ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดค่าตอบแทน ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดค่าตอบแทน ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๔%

(๒) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดค่าตอบแทน ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

(๓) ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดค่าตอบแทน ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

(๔) หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างาน สั่งลงโทษภาคทัณฑ์

วรรคสาม การสั่งลงโทษตามวรรคสอง ให้สั่งลงโทษตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

วรรคสี่ ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

วรรคห้า เมื่อได้มีการสั่งลงโทษ หรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือน หรือสั่งยุติเรื่องกรณีไม่มีมูลกระทำความผิด ให้รายงานคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติประการใด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติตามมตินั้น ภายใน ๗ วัน นับแต่วันทราบมติ

ข้อ ๕๒ การพิจารณาเกี่ยวกับรายงานตามข้อ ๕๐ และข้อ ๕๑ และการสั่งลงโทษ แบบคำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๘ การอุทธรณ์ และร้องทุกข์

ข้อ ๕๓ พนักงานจ้างผู้ใด ถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเกิดความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ โดยให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาใช้โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗

(นายจิรศักดิ์ เกษณียบุตร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ประธาน ก.จ.จ. อุบลราชธานี

หมายเหตุ :-โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้เกิดความเหมาะสม และให้การปฏิบัติราชการ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความคล่องตัว เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗ และมติ ก.จ.จ.อุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ มีมติเห็นชอบกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้างสำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไว้

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙
ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีผลเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗

^๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙
ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีผลเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗

ที่ปรึกษา

นายกานต์ กัลป์ตินันท์	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
นายประพนธ์ ไชยวิวัฒน์วิช	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
นางกรรณิกา ตันติศิริินทร์	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
นายพชร เกาสายะพันธุ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
นายอภิศักดิ์ ทองกลิ้ง	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
นายอาคม อรรถนิตย์	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

คณะผู้จัดทำ

นางรุ่งอุบล แร่งรายบุญ	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
นางสาวเด่นนภา ตรงเที่ยง	หัวหน้าฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
นางสาวพุทธชาติ ปัญญาดา	หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร
จำเอนนิคม เกาพาน	นิติกรชำนาญการ
นายเกียรติศักดิ์ สาวิกันย์	นิติกรชำนาญการ
นายภาณุพงศ์ เทศวงศ์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวสุชาดา แสงสุกวาว	นิติกรชำนาญการ
นางสาวปุณยาพร วราพรหม	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
<http://www.ubon.go.th>